

der ville lade deres Tyre bedække, blot gøre det under den Form, at deres Hægter eller den, der holder Tyren frem, kan faa Pengene i Form af Drikkepenge. Maa jeg dernæst oplyse, at man har 4550 Hingste paa over 2 Aar, og sætter man det ogsaa der til 3 Kr., saa bliver det et Beløb af 13,650 Kr., og det sammen med de 39,000 Kr. vil blive et Beløb af 52,650 Kr. Men jeg er overbevist om, at det Beløb, der i hvert enkelt Tilfælde gennemsnitlig skal gives Dyr-lægen, bliver mindst 5 Kr., og hver Krone, Dyr-lægetilshyret forøges, vil forøge Beløbet med 15,000 Kr. Og dem, det særlig vil gaa ud over, ere de affides fattige Egne, det er navnlig dem, det vil gaa ud over, for de kunne ikke faa et saa stort Antal Dyr, der stilles til Bedækning hos deres Tyre, at det paa nogen Maade kan betale sig at holde saadanne. For dem bliver det en særlig Byrde. — Saa blev det udtalt, at Landmændene bør ofre betydeligt for deres Dyrs Sundhed. Ja, det bør de, og det gøre de ogsaa. Men lad dem gøre det af fri Vilje. Naar Udviklingen er gaaet i den Retning, at de virkelig ofre noget for deres Dyrs Sundhed, hvorfor skal man saa paabyrde dem noget, som man erkender ikke er betryggende? Hvis man vil gøre noget, skulde man tage Forslaget ud her og behandle det under Tuberkulinloven. Det skal jeg være med til, og det har jeg ogsaa fremdraget i Udvalget. Hvorvidt man ad denne Vej kan opnaa noget, ved jeg ikke, men den første Betingelse for at opnaa noget af dette er, at man sætter det ind her af dette Lovforslag, og det vil jeg anbefale. Den højtærede Minister siger, at det er urimeligt, at Statskassen skal betale et saadant Tilshyn. Ja, jeg finder det ikke billigt heller, jeg vil helst, at det udgaar. Men saa havde jeg ventet, at den højtærede Minister skulde have sagt, at saa vilde han anbefale, at andet Stykke i § 12 udgaar, men det gjorde han slet ikke. Den højtærede Minister maa forlade mig, men det er rimeligt, at det udgaar. Hvis den højtærede Minister imidlertid mener, at det skal bibeholdes, saa forstaar jeg, at det er rimeligt, at Statskassen betaler, og jeg anbefaler derfor, hvis det viser sig, at andet Stykke af § 12 ikke udgaar, at man saa vil stemme for, at Statskassen skal betale, altsaa for Nr. 31 b, thi saa er jeg overbevist om, at Sagen kommer ind i en bedre Gænge, og at man ogsaa bedre kan faa den højtærede Minister i Tale angaaende dette Forhold.

Gloth: Den ærede Ordfører tvinger mig til at tage Ordet paa ny, uagtet jeg har

Jøllelsen af, at Tinget vist nok ønsker at blive fri for denne Sag saa snart som muligt. Der er sikkert opløst tilstrækkeligt fra alle Sider. Men den ærede Ordfører brugte det Udtryk, at jeg var fremkommet med Insinuation imod Flertallet. Hvis det kan opfattes saaledes, beklager jeg det og beder om Undskyldning, thi det har ikke været min Mening at insinuere noget, men jeg vil sige til Forklaring, at der var nogen Grund til at fremkomme med mine Bemærkninger, idet der i Udvalget ikke var Tale om, før Forhandlingen var sluttet, og før vi havde set Vædringsforslaget fra de 16, om at fastsætte en vis Takst for Dyr-lægerne her. Jeg maa derfor med nogen Ret kunne sige, at dette Vædringsforslags Fremkomst vist nok er Skyld i, at der bliver sat en fast Takst ind i Lovforslaget fra Flertallets Side, om end dette ogsaa er fremkommet for at staffe saa billige Betingelser som muligt for de Folk, som skulle benytte Dyr-lægerne, det tvivler jeg ikke om. Men det er en Selvfølge, at jo billigere Tilshynet kan faas, desto lettere vil det kunne gaa igennem her i Tinget. Maa jeg blot, da jeg har Ordet, gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (D. Scavenius), som omtalte, at Ublandet var strengere i den Henseende end vi her og særlig vor sydlige Nabo. Det er rigtigt; men jeg maa sige, at navnlig hos Dykterne sker dette ikke for Sundhedsforholdenes Skyld alene, men for at faa de bedste Avlsdyr frem. Det forekommer mig, at det maa staa os klart, at Hovedsagen er, om det Tilshyn, som foreslaaes, gør nogen Nytte i den Retning, som det ønskes, nemlig med Hensyn til Bekæmpelse af Tuberkulose; alle ere dog vist enige om, at derpaa bør Tilshynet først og fremmest gaa ud. Det forekommer mig, at alle saa at sige ere gaaede uden om dette Spørgsmaal undtagen den ærede Minister, og han har særlig pointeret dette, at Videnstaben ikke staaar paa et saa højt Standpunkt, at den med den nuværende Fremgangsmaade kan afgive et Skøn i den Retning, inden Sygdommen er vidt fremstredt. Jeg talter den ærede Minister for hans Udtalelse, fordi den giver mig fuld Ret til at sige, at den stetoskopiske Undersøgelse ere vi ved at forlade, da den viser sig mangelfuld. Det forekommer mig, at naar vi tage disse Udtryk fra den ærede Ministers Side og lægge dem sammen med dette Forslag, han her er fremkommet med, saa forekommer det mig rigtigt, at vi afgøre det sammen med det andet Forslag om Tuberkulin. Der forekommer det mig at have sin rette Plads og ikke her, medmindre man er enig med Ordføreren i, at den sædvanlige